

Odgovor:

Ne. Penzijo dobivajo samo žene, ki so se poročile z uradnikom, ko je bil še v službi. Glejte, če bi bilo po vašem, bi bili penzionisti najbolj zaželeni ženini, ker bi se tako žene, če tudi bi mož kmalu umrl, za celo svoje življenje oskrli. Katera država bi pa zmogla taka plačevanja?

M. B. v P.

Sem stara 18 let in stariši mi ne dajo delavske knjižice, da bi šla po svetu. Ali lahko zahtevam?

Odgovor:

Ste mladoletna, torej pod oskrbo starišev. Oni majo to pravico in nam se zdi, da je prav, če vam knjižice ne dajo. Po svetu je hudo! Le doma ostanite!

B. E. v O.

Kako se pospeši vrenje mošta?

Odgovor:

Z glivicami, ki jih dobite na hanskem kemičnem preizkuševališču v Mariboru.

A. R. v E.

Ali se da fižol v zelenem shraniti?

Odgovor:

Zelen fižol se da ravnotako shraniti kakor kislo zelje in smo o tem pred dvema mesecema pisali obširneje.

M. V. v G.

Nimam nobene zemlje, pa mi predpisujejo zemljski davek. Zakaj?

Odgovor:

Niste dolžni plačati. Pošljite jim le polovice nazaj in pišite finančnemu ravnateljstvu v Ljubljano, da nimate zemlje, pa vam zemljarno predpisujejo.

P. R. v L.

Lani sem kupil prašičke in ostal 80 Din na dolgu. Med tem mi je eden poginil. Ali sem dolžen plačati?

Odgovor:

Ste dolžni. Škoda je nastala vam in ne onemu, od katerega ste kupili.

I. O. v L.

Potrebujem razstrelivo kamniktit. Kje ga dobim?

Odgovor:

V Mariboru, Slomškov trg, pri družbi »Eksplodiva«. Tam tudi dobite navodila za uporabo in za preskrbo dovoljenja.

Našim cenj. naročnikom!

»Naše slike« bodo priložene prihodnji številki.

Telefonska številka za uredništvo »Gospodarja« je odslej 21.13.

P. R. v O.

Ali sme lastnik veleposestva sam zamenjati zemljo, ki je pod agrarno reformo?

Odgovor:

Ne. Ako to dela, dajte na občini izvršiti prijavo, ki jo naj pošlje na srezko načelstvo.

*

Nove knjige.

Dr. Mihael Opeka: »Knjiga postave«, III. zvezek. Opozorjamo naše pridigarje na tretji in zadnji zvezek dr. Opekovi govora o božjih zapovedih. Z znano globokostjo in tehtnostjo obravnava sloveči govornik 6. do 10. zapoved, zlasti obširno 8. Sam pravi, da je to silno kočljiv predmet. A podan s tako resnostjo in obenem pravno neznostjo, kakor ga podaje dr. Opeka, bo silno dober pripomoček našim pridigarjem in gotovo v veliko korist vseh vrst poslušalcem. Dobri in važni so seve tudi govori o drugih zapovedih, in jih bodo pridigarji s pridom rabili. Cena 22 Din, po pošti 1.50 Din več. Dobi se tudi v Cirilovi knjigarni v Mariboru.

Spomeniki celjske dekanije. Celjski dekaniji je posvečena ena najlepših slovenskih knjig, ki so izšla letošnje leto. V njej opisuje M. Marolt umetniške lepote celjskih cerkva; v drugem delu, ki izide leta 1932, pa bodo opisane cerkve in kapele celjske dekanije izven mesta Celja. Hvaležna naloga naših občin in posojilnic bi bila, podpirati lepo delo, katerega izdaja Zgodovinsko društvo v Mariboru. Nobena naša šola ali javna knjižnica pa bi ne smela ostati brez take prvovrstne knjige. Cena prvemu zvezku je 50 Din, za ude Zgod. društva pa smo 35 Din.

Mednarodni policijski urad.

Letos v oktobru se je vršil v Parizu svetovni policijski kongres. Od strokovnjakov je bilo na kongresu priporočeno evropskim vladam: ustvarjenje mednarodne policijske centrale. Misel kot taka nikakor ni nova. Le uresničenje se je doslej vsikdar izjalovilo na tozadevnem odporu nekaterih držav. Položaj je danes ta, da je svet hudodelcev v zadnjem desetletju zelo napredoval in je prepleten z organizacijami. Mednarodnemu zločincu, ki vedno menjava sedež svojega delovanja, je težavno priti do živega po že zastarelem načinu zasledovanja. Ako je prekorail kak pretkan goljuf mejo, je že prav za prav tudi na varnem. Njegovi zasledovalci izgubljajo preveč časa.

Drugi vzrok, ki kriči po upeljavi mednarodne policije, je ta, da opravlja ter vrši varnostna oblast preveč dvojnega dela. En sam hotelski tat, ki obiskuje evropska glavna mesta, prisili na primer berlinsko policijo, da se loti poizvedovalnega dela, ki je že v Parizu gotovo in pri rokah. Ako so zbrani vsi podatki za aretacijo, jo je lopov že odkuril bogznaj kam.

V Parizu zbrani strokovnjaki so izdelali zelo natančne načrte. Splošno prevladuje mnenje, da bi morala biti policijska centrala kolikor mogoče v osredju Evrope. Vse države so za sedež v Ženevi, le Anglija vstraja na tem, da mora biti ta centrala v Londonu. Ženeva bi bila kot sedež mednarodnega policijskega urada že radi tega prikladna, ker zboruje tamkaj Društvo narodov in ker je to mesto tudi glede železniških zvez zelo ugodno. Pri zgradbi novega zavoda bi bile udeležene vse države v Evropi in najbrž tudi izven nje.

Zavod bi obsegal predvsem tri oddelke: 1. Osrednji oddelek za spoznavanje zločincev s pomočjo prstnih odtisov in fotografij. 2. Zasledovalni urad z radijo zvezami in z brezžičnim prenašanjem

so se takoj potrudili, da bi tovariša rešili. Ko so ga zvelikli ven, je rekel: »Se eden je dol, še en tovariš.« Nato so izvlekli še onega. Ko so pa videli, da je nasprotnik, so ga hoteli pobiti. Nemec pa tega ni dopustil, ampak je rekel: »Medsebojno sva si obljubila, da bo drug drugega rešil. On bi se bil tudi potegnil zame, če bi bili Francozi mene dobili.«

Dober nasvet.

Zena (bere): »Tule čitam, da je škodljivo spati z odprtimi usti. Ali misliš, da je v spanju mogoče imeti usta zaprta?«

Mož: »Ne vam, draga, toda lahko se malo vadiš, kadar — ne spiš.«

okrog vasi najskrbneje zastražijo! Proti morilki, ki človeka nenadoma pograbi, ga v nekaj dnevih, v enem dnevu, v kratkih urah preмага in zadavi ter ga pahne v žalostni skupni grob, kadeč se noč in dan od razkrajajočega se živega apna, ki trupla mrličev žge in razjeda in tako kali bolezní uničuje, da ne bi nadalje ozračja zastrupljale, ne se novih žrtev lotevale — kako naj stopijo nasproti ti, kako se naj borijo s to?

Mestna gosposka je po predpisih, od visoke deželne gosposke že ob prejšnjih epidemijah izdanih, nemudoma pričela odločen boj proti morilki, ki se je tako nenadno, nepovabljena in nezaželena v mesto vsilila.

Glumače so takoj iztirali. Skitalcem to seveda ni bilo posebno po volji. Zakaj v mestu so pričakovasi zaslužka in prijetnejšega življenja, nego so ga imeli zunaj po vaseh, zlasti ženske. Zato so se vsi jezili, glasno tožili in zabavljali.

»Boste tudi smrt zapodili? Menda težko.«

Izgnali so tudi postopače, ki niso imeli v mestu stalnega stanovanja, ne rednega dela in ne zaslužka. Mestni gozd na desnem bregu Drave so jim za bivališče odločili.

»Določeno količino kruha dobite vsak dan iz mesta. Za drugo skrbite sami.«

»Kako pa?«

»Vaša stvar! Samo če bo nevarnost rasla in smrt razsajala, je povratek v mesto dovoljen tistim, ki se ponudijo za postrežbo bolnim, za pogrebce umrlim.«

Izgnanci so se deloma smejali, deloma srdili.

»Zdaj bo gospoda varna, ko nas siromakov v mestu ne bo. Gospode se bo smrt gotovo ustrašila.«

In so postopali dan na dan v gručah ob strugi Drave, gledali čez reko v mesto in drobni glas mrtvaškega zvona poslušali. Dobro jim je delo, da med nje smrt še ni zašla, kosi pa v mestu. Včasih je kateri pobral kamen, ga s sovražno kletvico proti mestu zalučal. A je padel v vodo kje sredi reke, če ne prej. Drugi so dvigali pesti, proti mestu grozili:

»Poginite! Vsi poginite!«

Zvečer so meščani videli, kako izgnanci ob robu loga velike ognje kurijo. Pekli in kuhali so, kar so čez dan v vaseh po polju naberačili in pokradli.

A čez teden dni se je smrt vtihotapila tudi med nje. Huje je podžgalo to njih srd zoper mesto.

»S kruhom so nam jo poslali iz mesta, ti psi gosposki. Nalašč so kruh zastrupili.«

»Zažgati bi trebalo to proketo gnezdo!«

Sovražni, grozeči pogledi so premerjali in skušali prodreti trdno obzidje, pokojno varujoče, kljubovalno objemajoče mesto.

(Dalje sledi.)